अवृत्तिर्जीविकायाअभावः ॥ ३१ ॥ नपश्यन्नित्येकंपदं मृत्युनाभ्याहतंलोकमित्यनुकृष्यते ॥ ३२ ॥ अग्नीषोमाविति अग्निर्जाठरोभोक्ता सोमोन्नंभोज्यं अहंतुततोऽन्यइतियोनुपश्यतिसभावैःसुखदुःखादिभिरद्भुतैर्मायिकैर्नसंस्पृश्यतेसंगवान्नभवति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ क्षौमंअतसीसूत्रमयं कुशचीरंतृणवस्त्रं कौशेयंकोशजं आविकंकंबलं ॥ ३५ ॥ तथाचसाम्येनेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥

मृत्युनाभ्याहतंलोकंव्याधिभिश्चोपपीडितं ॥ अवृत्तिकर्शितंचैवयःपश्यतिसमुच्यते ॥ ३१ ॥ यःपश्यतिससंतुष्टोनपश्यंश्चविहन्यते ॥ यश्चाप्यल्पेनसंतुष्टोलोके
स्मिन्मुक्तएवसः ॥ ३२ ॥ अग्नीषोमाविदंसर्वमितियश्चानुपश्यति ॥ नचसंस्पृश्यतेभावैरद्भुतैर्मुक्तएवसः ॥ ३३ ॥ पर्यंकशय्याभूमिश्चसमानेयस्यदेहिनः ॥ शालयश्चकदन्नंचयस्यस्यान्मुक्तएवसः ॥ ३४ ॥ क्षौमंचकुशचीरंचकौशेयंवल्कलानिच ॥ आविकंचर्मचसमंयस्यस्यान्मुक्तएवसः ॥ ३५ ॥ पंचभूतसमुद्भूतंलोकंयश्चानुपश्यति ॥ तथाचवर्ततेदृष्ट्वालोकेस्मिन्मुक्तएवसः ॥ ३६ ॥ सुखदुःखेसमेयस्यलाभालाभौजयाजयौ ॥ इच्छाद्वेषौभयोद्वेगौसर्वथामुक्तएवसः ॥ ३७ ॥ रक्तमूत्रपुरीषाणांदोषाणांसंचयांस्तथा ॥ शरीरंदोषबहुलंदृष्ट्वाचैवविमुच्यते ॥ ३८ ॥ वलीपलितसंयोगंकार्श्यंवैवर्ण्यमेवच ॥ कुब्जभावंचजरयायःपश्यतिसमुच्यते ॥ ३९ ॥ पुंस्त्वोपघातंकालेनदर्शनोपरमंतथा ॥ बाधिर्यंप्राणमंदत्वंयःपश्यतिसमुच्यते ॥ ४० ॥ गतानृषींस्तथादेवानसुरांश्चतथागतान् ॥ लोकादस्मात्परंलोकंयःपश्यतिसमुच्यते ॥ ४१ ॥ प्रभावैरन्वितास्तैस्तैःपार्थिवेंद्राःसहस्रशः ॥ येगताःपृथिवींत्यक्त्वाइतिज्ञात्वाविमुच्यते ॥ ४२ ॥ अर्थांश्चदुर्लभाँल्लोकेक्लेशांश्चसुलभांस्तथा ॥ दुःखंचैवकुटुंबार्थेयःपश्यतिसमुच्यते ॥ ४३ ॥ अपत्यानांचवैगुण्यंजनंविगुणमेवच ॥ पश्यन्भूयिष्ठशोलोकेकोमोक्षंनाभिपूजयेत् ॥ ४४ ॥ शास्त्राल्लोकाच्चयोबुद्धःसर्वंपश्यतिमानवः ॥ असारमिवमानुष्यंसर्वथामुक्तएवसः ॥ ४५ ॥ एतच्छ्रुत्वाममवचोभवांश्चरतुमुक्तवत् ॥ गार्हस्थ्येयदिवामोक्षेकृताबुद्धिरविक्लवा ॥ ४६ ॥ तत्तस्यवचनंश्रुत्वासम्यक्सपृथिवीपतिः ॥ मोक्षजैश्चगुणैर्युक्तःपालयामासचप्रजाः ॥ ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति० मोक्ष०
सगरारिष्टनेमिसंवादेसप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ (७७६) ॥ ७ ॥

प्राणमंदत्वंदौर्बल्यं ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ मोक्षजैःज्ञानजैरद्वेष्टृत्वादिभिः ॥ ४७ ॥ इतिशांतिपर्वणिमो० नैलकंठीयेभारतभावदीपेसप्ताशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

Digitized by Google